

Krajský soud v Ostravě  
Havlíčkovo nábřeží 1835/34  
728 81 Ostrava

V Praze, dne 13. 2. 2017

**Ke sp. zn.: 32 ICm 3286/2016**

Žalobce: Ing Maxim Chadzitaskos, bytem Tesaříkova 1023/7, 10200 Praha 10

Žalovaný 1: Ing. Lee Louda, insolvenční správce OKD, a.s., Praha 1, Vodičkova 41,  
PSČ 110 00

Právně zastoupen: JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem se sídlem Hlinky 505/118, 603  
00 Brno

Žalovaný 2: OKD, a.s., se sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná - Doly, IČO:  
26863154

### **O určení pravosti a výše pohledávky**

Návrh žalobce na přistoupení dalšího účastníka na straně žalované

Vyjádření žalobce k podání žalovaného 1 ze dne 11. 11. 2016

## I.

Soud vyzval žalobce k vyjádření, zda souhlasí s rozhodnutím v této věci bez jednání a současně zaslal žalobci na vědomí podání žalovaného 1 ze dne 11. 11. 2016.

Z výzvy lze implicitně dovodit, že soud se hodlá přiklonit k návrhu insolvenčního správce na zamítnutí žaloby z formálních důvodů uvedených ve vyjádření správce. V takovém případě účast žalobce při ústním jednání nemá smysl a není ani důvod pro takové rozhodnutí nařizovat jednání.

## II.

S vyjádřením insolvenčního správce žalobce nesouhlasí a současně s odkazem na uvedené podání žalovaného 1 ze dne 11. 11. 2016 navrhuje, aby soud připustil do tohoto řízení vstup žalovaného ad 2) s následujícími důvody:

Podle ustanovení § 336 odst. 1 insolvenčního zákona (dále „InsZ“) platí o přezkoumání přihlášených pohledávek v reorganizaci obdobně<sup>1</sup> ust. § 190 až 202 insolvenčního zákona.

Podle ustanovení § 197 odst. 2 InsZ věřitele, jehož nevykonatelná přihlášená pohledávka byla popřena při přezkumném jednání, poučí insolvenční správce nebo insolvenční soud při přezkumném jednání o dalším postupu; **věřitele, který se přezkumného jednání nezúčastnil, o tom insolvenční správce písemně vyrozumí**, a to i tehdy, je-li popření uvedeno v upraveném seznamu přihlášených pohledávek.

Podle ustanovení § 198 odst. 1 InsZ věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena insolvenčním správcem, mohou uplatnit své právo žalobou na určení u insolvenčního soudu do 30 dnů od přezkumného jednání; tato lhůta však neskončí dříve než uplynutím 15 dnů **od doručení vyrozumění** podle § 197 odst. 2 insolvenčního zákona.

Z toho vyplývá, že každému věřiteli, který se nezúčastní přezkumného jednání (jako v tomto případě žalobce) se má dostat **vyrozumění od každé osoby popírající přihlášenou pohledávku** a teprve v návaznosti na doručení tohoto vyrozumění běží lhůta k podání žaloby.

Insolvenční správce – žalovaný ad 1) – a dlužník – žalovaný 2) – disponují samostatnými na sobě nezávislými popěrnými právy, a proto se úkon jednoho z nich (např. vyrozumění insolvenčního správce doručené žalobci) nemůže považovat za úkon toho druhého. Dlužník je samostatným procesním subjektem rozdílným od správce (viz § 9 písm. b) a d) InsZ). Podle Komentáře k Insolvenčnímu zákonu, není insolvenční správce zástupcem kteréhokoli z účastníků řízení. Je to dáno tím, že insolvenčního správce ustanovuje pro každé insolvenční řízení ve svém rozhodnutí insolvenční soud a lze jej tudíž považovat za jakousi „prodlouženou ruku“ insolvenčního soudu (Hásová, J. a kol.: Insolvenční zákon. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, k § 9, pozn. 4). Jednání insolvenčního správce proto nelze přičítat dlužníkovi. Oba procesní subjekty (dlužník i insolvenční správce) vystupují samostatně, oba mohou své stanovisko k přihlášeným pohledávkám v čase měnit, a to nezávisle na stanovisku druhého subjektu. Insolvenční správce nemůže jednat ve věci vyrozumění ani jako zástupce dlužníka, zájmy insolvenčního správce a dlužníka mohou být konfliktní.

---

<sup>1</sup> Slovo „obdobně“ ve spojení s odkazem na jiné ustanovení téhož nebo jiného právního předpisu vyjadřuje, že toto ustanovení se vztahuje na vymezené právní vztahy v plném rozsahu (viz čl. 41 Legislativních pravidel).

Ustanovení o postavení věřitelů v reorganizaci (ust. § 334 a násl. insolvenčního zákona) upravují v tomto směru odchylně jen pasivní legitimaci, tj. proti komu má žaloba směřovat.

**Žádné speciální ustanovení či výjimku z povinnosti vyrozumět věřitele však pro dlužníka zákon neobsahuje.**

Protože žalobce obdržel v této věci vyrozumění podle § 197 odst. 2 jen od insolvenčního správce (nikoliv od dlužníka), podal v příslušné lhůtě žalobu jen proti insolvenčnímu správci.

V souladu s „**obdobným**“ použitím (tj. použitím v plném rozsahu) ustanovení § 198 odst. 1 InsZ (jak vyžaduje ust. § 336 odst. 1 insolvenčního zákona) by ovšem byl správný takový postup, **aby dlužník v reorganizaci** – tj. žalovaný ad 2) – **poslal sám příslušné vyrozumění** podle § 197 odst. 2 všem věřitelům, jejichž nevykonatelné pohledávky popřel a kteří se nezúčastnili přezkumného jednání. Poučení uvedené ve vyrozumění insolvenčního správce nemůže nahrazovat samostatné vyrozumění dlužníka; jednání insolvenčního správce, jak výše doloženo, nenahrazuje jednání dlužníka.

**Žalobce dosud od dlužníka – žalovaného 2) – žádné vyrozumění neobdržel.** Proto ani nemohla uplynout lhůta pro podání žaloby, tj. 15 denní lhůta od doručení takového vyrozumění pro podání žaloby vůči dlužníku – žalovanému 2).

S odkazem na výše uvedené a žalobu v této věci žalobce setrvává na svém návrhu.

### III.

Žalobce dále namítá, že náklady na právní zastoupení žalovaného 1 nebyly vynaloženy účelně, neboť právní zástupce žalovaného 1 v tomto řízení prakticky nic nevykonat (ani nemusel) a analogická, resp. téměř shodná vyjádření k žalobám jiných věřitelů píše ve všech podobných případech, jak plyne z dokumentů zveřejněných v insolvenčním rejstříku v této věci. Náhrada nákladů na právní zastoupení by proto neměla být žalovanému ad 1) přiznána ve smyslu § 150 o.s.ř.

Ing. Maxim Chadzitaskos